

Till
Statsrådet Matilda Ernkrans, Utbildningsdepartementet
(utbildningsdepartementet.registrator@regeringskansliet.se)

SUHF:s synpunkter på förslag till ny modell för kvalitetsbaserad resursfördelning

Bakgrund

Den 11 juni 2021 inkom Sveriges universitets- och högskoleförbund (SUHF) med en skrivelse till ministern för högre utbildning och forskning om förslaget till ny modell för kvalitetsbaserad resursfördelning som presenterats av Formas, Forte, Vetenskapsrådet och Vinnova (i det följande kallade forskningsfinansiärerna). I skrivelsen riktade SUHF kritik mot den korta tids-horisonten för såväl utformningen av förslaget som för planerat genomförande. Vidare underströks nödvändigheten av att ett eventuellt genomförande av förslaget ska föregås av en planeringsperiod. SUHF vill återigen betona att denna period är helt avgörande om det ska finnas en möjlighet att reda ut de många oklarheter som modellförslaget innefattar; kvalitets-aspekter, bedömningsgrunder och utvärderingskriterier behöver utvecklas i dialog mellan lärosätena och forskningsfinansiärerna. Under modellens utformning har forskningsfinansiärerna, trots ett pressat tidsschema, fört en konstruktiv dialog med SUHF och vi ser med tillförsikt an på hur vi tillsammans kan vidareutveckla det samarbetet. Samtidigt är det viktigt att ha realistiska förväntningar på vad som är möjligt att lösa inom ramen för den föreslagna uppstartsfasen. Forskningsfinansiärerna redovisar på ett transparent sätt att det finns ett flertal oklarheter i modellförslaget, och för att lösa frågor hänvisas till den föreslagna uppstartsfasen. En utökad dialog och planeringsperiod är som sagt välkommen. SUHF ställer sig ändå tveksamt till om samtliga brister och oklarheter i modellförslaget kommer kunna hanteras inom ramen för denna utökade dialog.

I skrivelsen aviserades även att SUHF avsåg att inkomma med ytterligare inspel på förslaget efter en genomgång av medlemslärosätenas synpunkter. Totalt har 30 av SUHF:s medlemmar inkommit med synpunkter och i det följande redovisas SUHF:s samlade syn på forskningsfinansiärernas förslag. Givetvis finns en stor bredd i synen på modellförslaget, men överlag finns en samsyn som betonar bristerna dels i de idéer som förslaget grundar sig på, dels i utformningen av den skisserade modellen. Ett fåtal av SUHF:s medlemslärosäten som inkommit med svar ställer sig övergripande positiva till de grundläggande premisserna för förslaget, med motiveringen att den föreslagna modellen skulle kunna bidra till profilering, bli mer transparent och i högre grad vara prestationsorienterad än den nuvarande fördelningsmodellen. Positiva aspekter kring enskilda delar av förslaget lyfts även av andra lärosäten, men utifrån en avvisande inställning till förslagets grundläggande premisser. I denna skrivelse avses att i möjligaste mån redovisa bredden i medlemslärosätenas svar.

Flera av medlemslärosätena har lämnat förslag på alternativa modeller. Det har inte varit möjligt att här redovisa samtliga av dessa, utan fokus ligger framförallt på forskningsfinansiärernas presenterade förslag till modell. Dock utgör lärosätenas alternativa modeller och/eller förslag till modifieringar av modellen ett viktigt underlag inför fortsatt dialog om utformningen av en kvalitetsbaserad resursfördelning.

Profilerings och styrning av vetenskaplig verksamhet

SUHF stödjer de mål som den föreslagna modellen syftar till – strategisk profilering, vetenskaplig kvalitet och samverkan – men tror inte att de främjas på bästa sätt genom den föreslagna modellen. Nedan diskuteras målkonflikter mellan en viss ansats till profilering och villkoren för hög vetenskaplig kvalitet. Se även vidare under rubriken Oklarheter i bedömningen av profilmråden.

Om profilering

SUHF:s medlemmar ser i grunden positivt på profileringsarbete. Det framhålls att det är ett arbete som redan i dag bedrivs utifrån respektive lärosätets olika utgångspunkter. Det fåtal lärosäten som ställer sig positiva till delar av förslaget lyfter fram just de gynnsamma aspekter som modellens fokus på lärosätets egna strategiska vägval och utveckling innebär. De anser att detta ger goda förutsättningar för utveckling av och förnyelse inom kompletta och starka miljöer, snarare än att endast premiera hög vetenskaplig kvalitet i enskilda projekt. Dessa lärosäten anser att modellen därmed på sikt kommer bidra till ett profilerat och heterogent högskolelandskap. De flesta lärosäten menar emellertid att lärosätets strategiska förmåga, dvs. förmågan att planera och prioritera i verksamheten, kan vidareutvecklas, men att föreliggande modell missar att strategiskt arbete för förnyelse bäst sker i en process som ser till både bredd och långsiktighet för framtidens forskning. Detta gäller i samarbete mellan stora, breda respektive mindre, specialiserade lärosäten, och i samverkan med regionala aktörer. Bedömningen från de lärosäten som är kritiska är istället att föreliggande modell är problematisk för såväl små som stora lärosäten.

Sammantaget finns en bild bland SUHF:s medlemmar av att analysen och inramningen av de problem som nuvarande finansieringsmodell innebär, samt hur föreslagna modell kan åtgärda dessa, är frånvarande både i forskningsfinansiärernas rapport och i regeringens problemformulering i innovations- och forskningspropositionen (prop. 2020/21:60). Flera lärosäten understryker att för att skapa en fungerande och kvalitetsdrivande modell behövs utökad dialog mellan de involverade parterna. En sådan dialog bör grunda sig i en förståelse både för hur ledningsarbetet vid lärosätena fungerar och för vetenskapens självstyre. Många av modellens oklarheter redovisas av forskningsfinansiärerna med förhoppningen att de går att lösa under uppstartsfasen i dialog med lärosätena. Som SUHF poängterat är denna utökade dialog helt nödvändig. Samtidigt är det viktigt att vara tydlig med att de grundläggande problemen med modellen sannolikt inte kommer kunna lösas under den föreslagna uppstartsfasen; i grunden vilar, enligt kritikerna av modellen, idén om profilmråden och modellens utformning på en bristande förståelse för vetenskapens självstyre och hur vetenskapligt arbete fungerar och utvecklas. Även de mer positivt inställda till modellen menar att uppstartsfasen är för kort för att utveckla modellens möjligheter till en genomtänkt prestationsbaserad tilldelning/omfördelning.

I Styr- och resursutredningens betänkande (SOU 2019:6) fanns resonemang om att alla lärosäten har en profil och att ett aktivt förhållningssätt till profilering inte bara innefattar koncentration av verksamheten utan också möjligheten att slå vakt om sin bredd, ta ansvar för viss utbildning och forskning som behövs i samhället liksom att fokusera på tvärgående faktorer av olika slag. Utredningens resonemang om profilering fokuserar också mycket på hur ett differentierat högskolelandskap skulle behöva sätta fokus på samarbete och arbetsfördelning mellan lärosätena, för att säkerställa bredd, mångfald och ett mer effektivt resursutnyttjande av det samlade nationella högskolelandskapet. Denna syn på profilering är mindre stelbent än föreliggande förslag och tillåter att lärosätena själva, i en intern dialog inom lärosätets olika kontaktytor mellan kärnverksamheten och dess representanter i ledningen, följer och utvecklar verksamhetens inriktning i enlighet med de förutsättningar och ambitioner som lärosätet har.

Kopplingen till den långsiktiga forskningspolitiken

Vetenskapen är internationell och sker genom samarbeten över nationsgränser som drivs av forskarnas egna kontakter och nätverk världen över. Målet om att Sverige ska vara ett av världens främsta forsknings- och innovationsländer och en framstående kunskapsnation må vara satt för Sverige som nation, men forskningen är till sin karaktär internationell. Utvecklingen av framgångsrika forskningsområden likaså. I relation till den internationella utvecklingen av forskningen behöver ledningen vid universitet och högskolor varsamt kunna navigera och styra verksamheten i relation till kärnverksamhetens behov. En majoritet av SUHF:s medlemmar framhåller att föreliggande modellförslag saknar en förståelse för detta och istället riskerar att skapa inlåsnings effekter, konkurrens mellan lärosäten i Sverige och att cementera redan existerande forskningsområden, samtidigt som framväxten av nya områden hämmas, varför förslaget i sin nuvarande utformning anses ha få inslag som driver mot excellens.

Flertalet lärosäten uttrycker en oro för att modellen kommer att leda till minskat samarbete mellan lärosäten i Sverige och ökad konkurrens mellan lärosäten och regioner, vilket går i motsatt riktning mot den uttalade politiken om "nationell kraftsamling". Samarbete mellan lärosäten lyfts förvisso fram i rapporten som önskvärt, men incitament för lärosätena att samarbeta kring ansökningar saknas. Det finns en tydlig medvetenhet från forskningsfinansiärerna kring de risker som förslaget för med sig, men problemen förenklas genom formuleringar om att det är viktigt att riskerna motverkas, se t.ex.: "Det är viktigt att modellen inte verkar konserverande" (s. 12). Tyvärr är det inte så enkelt att det räcker med att uppmärksamma risken för att den ska anses hanterad genom att "utvecklingsperspektivet" ska finnas i ansökan.

SUHF:s medlemmar betonar också förslagets bristande koppling till intentionerna i innovations- och forskningspropositionen. Förslaget är oförenligt med de mål som både denna och tidigare regeringar har formulerat för de direkta anslagen för forskning och forskarutbildning (basanslagen) då det innebär att basanslaget ytterligare kommer bindas upp (se vidare om detta i avsnittet Finansiering och omfördelning). En sådan reform går emot uttalanden i forsknings- och innovationspropositionen och uttalanden som gjorts av tidigare regeringar som understrukt vikten av att bedriva en politik som skapar förutsättningar för fri, oberoende och långsiktig forskning.

Bedömningen av vilka områden inom ett lärosäte som ska premieras, profileras och stärkas behöver göras inom respektive lärosäte, och en sådan bedömning behöver kunna vara

omprövande, följsam gentemot vetenskapens utveckling och lämplig i tid. Den potentiella fastlåsnings av prioriterade områden som modellen innebär riskerar att gå i motsatt riktning. Då andelen basanslag minskat över tid är det också orimligt med ytterligare restriktioner kring dess användning. Majoriteten lärosäten menar att förslaget alltså minskar lärosätenas egen rådgivning över verksamheten och idén om att styra profileringen genom resursfördelning av basanslagen tyder på en bristande tillit till lärosätenas förmåga att leda verksamheten. Avsaknaden av tillit till lärosätena och viljan till att på detta sätt styra verksamheten överensstämmer inte med regeringens politik vad gäller tillitsbaserad styrning inom statsförvaltningen (se t.ex. regeringens s.k. tillitsreform).

Innan en fördelningsmodell sjösätts krävs en grundlig diskussion om vilka effekter den kan få på lång sikt, hur de negativa effekterna kan motverkas och om de positiva effekterna uppväger de negativa. Flera lärosäten framhåller att modellen behöver utvecklas i förbättrad dialog mellan berörda parter och det är viktigt att understryka att lärosätena har betydande erfarenheter både från resursfördelning mellan, och utvärdering av, olika forskningsdiscipliner – och de erfarenheterna bör inkluderas i en förbättrad kvalitetsdrivande modell. I det sammanhanget vill SUHF också lyfta frågan hur modellen är tänkt att samspela med andra delar av högskole- och forskningspolitiken. Här kan särskilt nämnas Universitetskanslersämbetets (UKÄ) arbete med kvalitetssäkringen av forskningen. I UKÄ:s modell betonas att kvalitetssäkringen ska ske vid lärosätena bland annat genom egeninitierade externa utvärderingar av forskningen som ligger till grund för det strategiska utvecklingsarbetet av forskningen. Satsningen på profiler riskerar att interferera med UKÄ:s modell och lärosätenas eget kvalitetsarbete. Tillika saknas resonemang om hur profilområdena förhåller sig till existerande profilområden (t.ex. Strategiska forskningsområden och Linnémiljöer). En långsiktighet i forskningspolitiken med stabila ramar är en förutsättning för att skapa framgångsrika forskningsmiljöer.

Det nuvarande modellförslaget omfattar endast de lärosäten som omfattades av den tidigare indikatorbaserade fördelningen. Det bör övervägas om inte övriga lärosäten, exempelvis konstnärliga högskolor, skulle inkluderas i den nya modellen då de indikatorer som gjorde att tidigare modell inte var lämplig för dem – publikationer, externa medel – nu inte är relevanta.

Finansiering och omfördelning

I forskningsfinansiärernas förslag anges att en utvärdering ska ske efter fem år som grund för beslut om fortsatt medelstilldelning. Öronmärkningen kommenteras inte i förslaget, men sammantaget har förslaget karaktären av tidsbegränsade projektmedel eller miljöstöd, vilket långsiktigt undergräver syftet med basanslag. Om basanslag återkommande fördelas på detta sätt i olika initiativ binder man upp just de fria resurser som ska vara grunden för lärosätenas självständiga strategiska arbete. Inledningsvis kan detta ses som relativt oproblematiskt om ansökningarna speglar lärosätets strategiska överväganden, men över tid kan det skapa inlåsnings effekter som försvårar omprioriteringar, om inte modellen tillåter dynamisk utveckling av profilområdena. De fria basanslagen är också kritiska för att möjliggöra karriärvägar för unga forskare, säkerställa infrastruktur med mera.

En central fråga är hur förslaget påverkar de syften som basanslaget ska fylla då modellen rymmer två faktorer som motverkar anslagens syfte:

1. Långsiktiga förutsättningar försvåras genom att medel som fördelas 2021 och 2022 plötsligt ska omfördelas 2023 och 2024, på ett sätt som är mycket svårt att förutse.
2. Lärosätenas självständighet och strategiska ansvar undergrävs genom att medlen föreslås fördelas "till" profilområden och föreslås öronmärkas med oklar tidsgräns.

Det är samtidigt oklart när indikatormodellen (som profilmodellen ska ersätta) tas bort och om den nya modellen också kommer att fördela 20 procent av framtida totala forskningsanslag eller enbart nytillkomna forskningsanslag. Modellen får också en annan karaktär om den baseras på omfördelning jämfört med om nya medel fördelas. Regeringens utgångspunkt som den beskrivs i propositionen är ju att "nya forskningsmedel fördelas dels baserat på antalet helårsstudenter, dels på en kvalitetsbedömning av forskning" (prop. 2020/21:60, s. 53). En modell baserad på omfördelning leder snabbt till frågor om hur de medel som tilldelas ska betraktas, hur stor omfördelningen på sikt kan bli och hur en modell baserad på omfördelning långsiktigt ska fungera, frågor som varken adresseras i propositionen eller i forskningsfinansiärernas förslag. Dessa frågor är av sådan komplexitet att de inte kan hanteras inom den föreslagna uppstartsfasen.

Enligt propositionen ska medlen fördelas "till" profilområden och "inledningsvis specificeras på lärosätenas forskningsanslag". I förslaget är det dock oklart hur länge medlen är öronmärkta och vad som händer därefter. En modell med öronmärkta och tidsbegränsade medel innebär i praktiken att basanslag ersätts med projektanslag och därmed inte ger den förutsägbarhet och flexibilitet som basanslagen ska ge.

SUHF instämmer i forskningsfinansiärernas förslag om att i det fall modellen genomförs så bör lärosätena erhålla ett planeringsbidrag under den inledande perioden. SUHF ser vidare en poäng i att reglera antalet ansökningar per lärosäte, men ställer sig frågande dels till hur "storlek" ska mätas, dels till hur denna begränsning bidrar till målbilden om att göra Sverige till en ledande forskningsnation. Det ska här framhållas att de lärosäten som i huvudsak är positiva till forskningsfinansiärernas modell avstyrker den delen av förslaget som innebär att antalet profilområden ett lärosäte kan söka ska vara kopplat till volymen på befintliga forskningsanslag. Motivet är att en sådan styrning riskerar att permanenta en redan sned struktur.

SUHF noterar även att det i forskningsfinansiärernas modell och i forsknings- och innovationspropositionen hänvisas till förslag om profilering i Styr- och resursutredningens betänkande. Referensen är emellertid delvis missvisande då den blandar ihop utredningens resonemang om profilering med ett förslag om att en SFO-liknande modell kan användas då regeringen vill rikta resurser mot utpekade mål. Profilering föreslogs i utredningen kunna vara föremål för en dialog mellan lärosätena och regeringen. Det föreslogs alltså inte som ett finansieringsinstrument.

Oklarheter i bedömningen av profilområden

SUHF:s medlemslärosäten har uppmärksammat en rad oklarheter i forskningsfinansiärernas modell. Dessa oklarheter sammanfattas nedan.

En grundläggande otydlighet gäller hur bedömningen av profilområden ska göras. I modellen föreslås en bedömningspanel för alla ansökningar, vilket kan tolkas som att större fokus i bedömningen kommer att ligga på lärosätenas strategiska förmåga än på den vetenskapliga

kvaliteten. SUHF vill poängtera att det i forsknings- och innovationspropositionen anges att modellen ska ge bättre incitament till forskningsmiljöer av hög kvalitet och att **den grundläggande principen för kvalitetsbaserad fördelning är hög vetenskaplig kvalitet**. I föreliggande förslag likställs dock de tre kvalitetsaspekterna (strategisk profil, vetenskaplig kvalitet och kvalitet i samverkan). Detta ifrågasätts av majoriteten av SUHF:s medlemmar som menar att förslaget inte överensstämmer med propositionens intentioner och inte heller är till gagn för den vetenskapliga kvaliteten. Några lärosäten framhåller dock att de är positiva till att strategisk profil, vetenskaplig kvalitet och kvalitet i samverkan tillsammans föreslås utgöra kvalitetsaspekter i modellen.

SUHF ställer sig även frågande till hur den föreslagna **internationella bedömarpanelen** bestående av 6-8 personer ska ha kapacitet att bedöma det cirka hundratal ansökningar, tvärvetenskapliga och med en omfattande ämnesbredd, som kan inkomma, givet den bedömningsmodell finansierarna förordar. Samtidigt måste betonas att en utökning av panelen, eller komplettering med ytterligare paneler, skapar en orimlig och mycket kostnadsdrivande byråkratisering av en process som avser att fördela basanslag till lärosätena.

En fråga som ett flertal lärosäten tar upp gäller huruvida lärosätena kommer **tillåtas att ansöka för etablerade profilområden**. Om så är fallet har nya områden sannolikt liten chans att hävda sig i en öppen kvalitetsbedömning. Det finns därför en risk att det huvudsakligen är de områden som i dag är starka som ytterligare förstärks medan nyskapande forskning, som skulle kunna lägga grund för morgondagens profiler kan få svårt att hävda sig. Detta kan också leda till konkurrensnackdelar för högskolor och mindre universitet, och i förlängningen skapa bilden av att de skulle sakna profilering, vilket inte är sant. Denna risk förstärks av den korta framförhållningen och otydligheten i de föreslagna direktiven för utformningen av profilområden. Å andra sidan uppstår frågan, om etablerade profilområden inte tillåts söka, vad meningen är med att lärosäten ska peka ut sina särskilda profilområden, när de egentliga profilområdena är diskvalificerade.

En annan aspekt gäller modellens **förmåga att skapa transparenta villkor för bedömningar** av både kvalitativ och nyskapande forskning. I rapporten anges att ambitionen är att bedömningarna ska göras på etablerade bedömningsgrunder vilka ska vara transparenta. Återigen blir skrivningarna alltför summariska då de ger intrycket av att problemen är åtgärdade i och med att intentionen klargörs. SUHF:s medlemslärosäten ställer sig frågande till hur bedömningar och jämförelser är möjliga när de avser så pass omfattande och olika områden. De inomvetenskapliga kvalitetskriterierna varierar mellan olika fält, vilket gör det mycket svårt att se att den föreslagna panelen skulle kunna ha kapacitet att bedöma relevans, nytänkande och genomförbarhet etc. i de olika ansökningarna. Det finns vidare utifrån föreslagna bedömningsgrunder frågetecken kring vad som avses med "lärosätets strategiska förmåga" och hur denna aspekt kommer att bedömas.

När det gäller skrivningarna om bedömning av **kvalitet i samverkan** finns vidare en rad oklarheter. I rapporten står att kvalitet i samverkan med det omgivande samhället ingår i hög vetenskaplig kvalitet (s. 11). SUHF är positivt till att forskningsfinansierarna i förslaget understryker att samverkan är ett komplext begrepp som tar sig många olika former, och att detta är något som ska beaktas vid bedömningen. Att ett brett perspektiv på samverkan appliceras är välkommet och något som utifrån dagens kunskapsläge bör te sig som relativt givet. Frågan är emellertid hur en sådan inkluderande bedömning av "kvalitet i samverkan" utformas – är det profilområdets samhällsrelevans som värderas, eller hur väl det passar in i arbetet med att lösa lokala, nationella eller internationella samhällsutmaningar? Ett sådant synsätt på samverkan

skiljer sig avsevärt från definitioner som fokuserar på vilka aktörer från andra delar av samhället som ingår i forskningsprojekten. Vidare lyfter flera av SUHF:s medlemslärosäten vikten av att bedömningen av kvalitet i samverkan knyts till förmågan till dubbelriktat kunskapsutbyte och nyttiggörande, där samverkan i alla sina former är ett redskap för kunskapsutbyte. Det finns således en rad hänsyn att ta i utformningen av bedömningskriterierna vad gäller kvalitet i samverkan. Därtill kommer aspekten att bedömningen ska baseras på lärosätets egen framställning av området, dvs. inte genom en sakkunniggranskning av områdets vetenskapliga kvalitet och relevans. SUHF vill också påminna om att det finns begränsad beredskap för att göra denna typ av bedömningar. Detta blev uppenbart i de försök till att bedöma samverkan som gjordes av Vinnova i Pilot 1 och 2. Andra frågetecken som lyfts av SUHF:s medlemmar är hur förslaget bidrar till målet om att förbättra lärosätets förmåga att utveckla kompletta och starka miljöer som inkluderar forskning, utbildning och samverkan. Skrivningarna om denna koppling är mycket diffusa i bedömningsgrunderna som definieras samt i hur bedömningspanelen avses sättas samman. För att utveckla modellen i dessa avseenden krävs en längre period än den föreslagna planeringsperioden.

Modellförslaget innebär också en definition av profilområde som **inte är begränsad till traditionella vetenskapsområden**, utan som kan vara inriktat på att lösa samhällsproblem med hjälp av tvärvetenskaplig forskning. Detta är något som SUHF generellt ser positivt på. Det är dock oklart hur ett profilområde som kopplar till "...specifika infrastrukturer, till det akademiska meriteringssystemet inklusive internationella rekryteringar eller som har andra tvärgående perspektiv" (s. 11) skulle kunna se ut. De uppräknade exemplen utgör akademiska ledningsfrågor snarare än tvärvetenskapliga forskningsområden. SUHF vill understryka vikten av att såväl inomvetenskapliga som tvärvetenskapliga profilområden har en tydlig vetenskaplig grund och att profilerna är baserade på vetenskapligt relevanta frågor.

Ökade kostnader

I forskningsfinansiärernas förslag saknas en beräkning av vad hela modellen med profilområden totalt kostar (modell, ansökningar, granskning, utvärdering etc). Hur stora resurser som de interna processerna för att identifiera profilområden och sammanställa ansökningar kommer att kräva är svårt att i dagsläget bedöma, men alldeles tydligt är att det kommer innebära en omfattande arbetsinsats både för kärnverksamheten och för administrationen. Lägg därtill att forskare i dag redan lägger mycket tid på att formulera ansökningar till externa finansiärer. De interna bedömningarna kan också komma att kräva ett sakkunnigförfarande för att tillse att de områden som väljs ut håller en hög internationell kvalitet. SUHF ser en stor risk för ökade kostnader och administrativt merarbete, vilket i sin tur gör det svårare att driva fram nya områden.

Sammanfattning

Att Sveriges lärosäten arbetar med kvalitet och utveckling i de akademiska miljöerna är tydligt utifrån lärosätenas egna kvalitetssystem för både forskning och utbildning. Det finns en god tanke och många möjligheter med att Sveriges lärosäten profilerar sig. Men så som föreliggande modell är konstruerad finns en risk för att syftet snarare motverkas då det blir ett urval mellan lärosäten istället för profilering och prioritering inom lärosätet. Modellen behöver därför omarbetas så att den är genomtänkt i förhållande till ett övergripande mål att alla lärosäten ska hitta sin roll i akademiska landskapet.

Medan ett fåtal lärosäten ställer sig i huvudsak positiva till förslaget anser sammantaget en betydande majoritet av de medlemslärosäten som inkommit med underlag att föreslagen modell inte ger Sveriges lärosäten ökade möjligheter att utveckla det strategiska arbetet med forskningsprofilering, forskningens vetenskapliga kvalitet, utbildningens kvalitet och forskningsanknytning samt kvaliteten i samverkan med det omgivande samhället. Det är oklart hur det föreliggande modellförslaget stärker forskningens kvalitetsutveckling, eller ger mervärde utöver den granskning och konkurrens som forskning utsätts för enligt ordinarie utlysningar och enligt vedertagen standard att bedöma hög vetenskaplig kvalitet.

Det finns vidare en oro bland många lärosäten att modellen ytterligare binder upp basanslagen och att detta varken gynnar den interna förmågan att prioritera i verksamheten eller de enskilda forskarnas frihet att bidra till i den vetenskapliga utvecklingen på bästa sätt. Modellen riskerar därmed att skapa inlåsnings effekter som inte gynnar de övergripande målen med innovations- och forskningspolitiken.

För SUHF:s medlemslärosäten

A handwritten signature in black ink, reading "Astrid Söderbergh Widding". The signature is written in a cursive, flowing style.

Astrid Söderbergh Widding
Ordförande